

מנהיגי חינוך יקרים!

בעוד פחות מארבעים ושמונה שעות, נעמוד כולנו 'תחת ההר' ונזכה לשמוע את קריאת עשרת הדיברות.

השנה וודאי נעריך יותר את היכולת לחזור לבתי הכנסת ולשמוע את 'בעל הקורא'.

בענין מעמד של עשרת הדיברות לדורות נכון להביא שתי מחלוקות שיחדדו לנו את העיקרון:

המחלוקת הראשונה היא האם יש לעמוד בעת קריאת עשרת הדיברות? המחלוקת השניה היא השאלה האם נכון לקרוא את עשרת הדיברות בציבור בכל יום.

השאלה איתה התמודדו הפוסקים היא: האם נכון להביא בפני הלומד את עיקרי הדברים, את ריכוז המסרים הנובעים מתוך דרכה של תורה? או שיש **סכנה בקיצור בדברים ובהבאתם באופן תמציתי**. הסכנה היא כפולה: ראשית- קשה לבטא את היקף ועומק הרעיונות שבתורה בעשרת דיברות. שנית- קשה לעכל ולהפנים את עומק משמעותם של דברי תורה בשעה שהם באים בקיצור.

לכן יש הסוברים שכדי לא להדגיש את עשרת הדיברות אין לעמוד בעת קריאתם או לקרוא אותם מדי יום. מאידך, נראה כי לעיתים אנו זקוקים לתזכורת, לביטוי חד ומשמעותי המבטא את הכיוון הכללי. לאירוע נתינת התורה אנו קוראים "מעמד הר סיני", בכך אנו מביעים את חשיבות המעמד. הצורה שבה ניתנה תורה לישראל. בימינו, התרבות הרווחת היא תרבות מהירה, קליטה. תרבות בה עליך להעביר מסרים בשניות, תוך יצירת ריגוש, התעוררות וצפייה לקראת ההמשך. בחג השבועות, אנו מדגישים שני מרכיבים:

מחד- **את מצוות תלמוד תורה**, מצווה תמידית המקיפה כל רגע, כל יום "והגית בו יומם ולילה". מאידך, אנו **מרוממים את המעמד**, מקשטים את בית הכנסת בירק, קוראים על המעמד המרומם, עומדים ומקשיבים בציפייה דרוכה לקריאה הייחודית: "אנוכי ה'... לא יהיה לך " וכו'....

בשעה שאנו קוראים את עשרת הדיברות, אנו אמורים להרגיש מעמד מיוחד, אבל המעמד הוא לא תחליף לשגרת הלימוד, לדבקות בלימוד התורה ולעיון מתמיד בגופי תורה. **מחג השבועות צומח ערך עמל התורה, זה שמסמל את ביטוי עומק החיים היהודיים.**

אולי זה החיבור שהוא חלק עמוק מהמסורת שלנו בשבועות - מצד אחד 'נעורים כל הלילה ועוסקים בתורה' (עמל תורה) ומצד שני מתרגשים ועומדים בבוקר לשמיעת עשרת הדיברות..

בפתיחת עשרת הדיברות נאמר: "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמר" .. – מסביר הזוהר הקדוש: "כללא דא הוא כללא דכולא כללא דלעילא ותתא", כלומר: עשרת הדיברות הן כלל הכל ובמסירתם נמסרו בעצם "כל הדברים"- דברי התורה שעתידים להימסר מעתה ועד עולם. מסביר הרב יורם אברג'ל בספרו אמרי נועם כי: "הפלא הגדול הוא שעל אף גודל ערכו של המעמד וכל מה שהוא כולל בתוכו, בכל זאת מעמד הר סיני כשלעצמו לא ארך זמן רב, שהרי כדי לומר את עשרת הדיברות לא צריך יותר מרבע שעה, וגם אם נוסיף את כל מה שהיה מסביב לעצם מסירת הדיברות בכל זאת נמצא שכל המעמד כולו היה לא יותר משעה. ובכל זאת, בזמן קצר זה הקב"ה מסר לעם ישראל את היסודות של כל התורה כולה. והטעם לכך, כי עם ישראל התכוננו במשך מספר הימים שלפני מעמד הר סיני, הכנה גדולה ועצומה. עם ישראל קידשו וטיהרו את עצמם מבית ומחוץ ומכיוון שנעשתה הכנה ראויה והיו בבחינת כלי ראוי – ממילא בהגיע הזמן המיועד שהקב"ה חפץ למסור את התורה- לא היה צריך זמן רב..

נזכור תמיד שכמו שבמעמד הר סיני, מאחר שעם ישראל עשו מצידם הכנה ראויה, לכן בזמן קצר כל כך היה די לקב"ה להשפיע לתוך ליבותיהם את היסודות של כל התורה כולה. כך הדבר גם בכל דור ודור ובכל יום ויום ובכל אדם ואדם – כגודל ההכנה שמצידו, כך גודל ההשפעה שישפיע לו הבורא.

אנו בחמ"ד עשינו הכנות רבות בלימוד, בחומרים, במעמדי סיום, חידונים, שיחות..... כדי להגיע מוכנים למעמד הקדוש וכדי להיות כלי לקבל את שפע הקדושה. נישא תפילה יקוים בנו הפסוק, "ואני זאת בריתי אותם אמר ה', רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפוך, לא ימושו מפוך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם."

נבקש במיוחד באיגרת זו - העבירו לצוותים, להורים, לתלמידים - חומרי הלימוד והמשדרים - כוחם יפה להיום למחר ואף לשבוע הבא - ימי התשלומין של חג השבועות..

שנזכה לקבל תורה בשמחה ובאמונה זכה
שושנה נגר